

Herdarna:

**När tron lyser
genom rädslan.**

21 December.

Luk 2:8-20

Herdarna var långt ifrån speciella i samhällets ögon. De gjorde sitt jobb och vaktade fåren i nattens tystnad när allt förändrades. Plötsligt uppenbarade sig en ängel och Herrens härlighet lyste upp himlen. Bibeln säger att de var skräckslagna. Vem skulle inte vara det?

Men så kom de ord som så ofta förekommer i julberättelsen: *"Var inte rädda."* Ängeln kom med ett budskap med goda nyheter, inte för de mäktiga eller privilegierade utan för alla människor, och började med dem som levde i marginalen.

I det ögonblicket kunde herdarna ha låtit rädslan stoppa dem. Men i stället var deras svar fullt av tro. De väntade inte tills de hade alla svar.

De lät inte rädsla eller osäkerhet hålla dem tillbaka. De gick genast dit för att se vad Gud hade gjort. Och efter att ha sett Jesus med egna ögon delade de med sig av nyheten med glädje.

Den här berättelsen påminner oss om att rädsla är en naturlig del av livet, även när Gud gör något gott. Men tron kan lysa igenom vår rädsla. När vi väljer att lyssna till Guds röst, när vi tar nästa steg i tillit och öppnar vi oss för förundran och glädje och mening. Herdarna blev de första vittnena till Jesu födelse, inte för att de var modiga eller viktiga, utan för att de reagerade med tro.

Reflektion: När rädslan försöker överväldiga dig, hur kan du låta tron lysa igenom? Vilka goda nyheter vill Gud att du ska bära med dig in i ditt eget och andras liv?

Bön: Gud, hjälp ditt ljus att lysa igenom mina rädslor idag. Ge mig tro som för mig framåt med hopp och glädje. Amen.

När tro lyser genom rädslan.

22 December.

Luk 2:8-20, Jes 9:2, Jak 2:5

Det var en vanlig natt för herdarna – kall, tyst, rutinmässig. Dessa män ansågs inte vara mäktiga eller viktiga personer, bara ödmjuka arbetare som gjorde vad de alltid gjort. Vaktade sina hjordar om natten. Plötsligt förändrades allt.

En himmel full av härlighet.
Änglar med ett budskap.
Ett ögonblick genomdränkt av rädsla.

Herdarna var skräckslagna och det med rätta! Det här var inte den typ av möte de hade förväntat sig. Men ängelns första ord skar igenom paniken, ord som vi ofta hör i Skriften: *"Var inte rädda."*

Det är samma fras som uttalades till Sakarias, till Maria och till Josef. Om och om igen, Guds inbjudan att släppa taget om vår rädsla, för något heligt håller på att hända.

Goda nyheter om stor glädje för alla människor. Med skakande händer och bultande hjärtan lämnade herdarna sitt

fält och skyndade iväg för att se vad som hade hänt. De väntade inte tills rädslan hade gått över eller chocken hade lagt sig – de rörde på sig.

Tro betyder inte att vi aldrig är rädda. Det betyder att vi litar tillräckligt på Gud för att gå framåt ändå. Genom hela Skriften ser vi denna typ av modig lydnad. Ester gick fram till kungen, medveten om att hennes liv var i fara. Daniel fortsatte att be till och med när de hungriga lejonerna väntade. Maria sa "ja" till Gud innan hon visste vad det skulle kosta henne. Var och en av dem var rädda, men tron lyste upp vägen.

Dessa ödmjuka herdar påminner oss om att rädsla kan vara en del av vår historia, men det behöver inte vara slutet på den. De lämnade sina herdefält för att möta Jesus och återvända och prisade Gud. De var för alltid förändrade.

Vad skulle hända om vi, som de, lät tron lysa genom rädslan?

Reflektion: Var håller rädslan dig tillbaka just nu – och hur skulle det kunna se ut att ta ett steg ändå?

Bön: Ljusets och hoppets Gud, tack för att du möter oss i våra vanliga stunder. I de vanliga stunderna i dag, låt min tro lysa klarare än min rädsla, så att jag kan förhärliga dig i allt jag gör.

23 December.

Luk 2:8-20, 2 Kor 5:7

När jag var 21 år hoppade jag bungyjump från en bro ut över Kawaraufloden nära Queenstown i Nya Zeeland. Innan jag tog steget lindades en badhandduk runt mina anklar med ett enkelt snöre, sedan fästes bungee-repet. »Är det allt?» frågade jag. »Är det allt jag behöver?» »Ska det inte vara något mer än det?» Det var bara att hoppa. Jag har aldrig litat mer på en badhandduk än jag gjorde den dagen!

Vi kan välja att uppleva självpåtagen rädsla genom spänningssökande äventyr, till exempel ett bungyjump. Oftast kommer dock rädslan till oss oannonserad, ofta när vi minst anar det, och utnyttjar de djupaste skrymslena i vårt undermedvetna, och framkallar ibland några av de starkaste känslomässiga och till och med fysiologiska reaktioner. Men det är inte bara dåligt. Rädsla är en naturlig säkerhetsmekanism som ibland hindrar oss från onödig skada eller olycka. Men det är vårt sätt att bemöta rädsla, i ljuset av vår tro som är av stor betydelse.

Herdarna fick plötsligt sällskap av en Herrens ängel – som kom med goda nyheter som skulle leda till stor glädje för alla människor – och de blev skräckslagna! Som för att understryka poängen – och för att öka herdarnas kollektiva rädsla – fick ängeln plötsligt och därefter sällskap av en stor skara andra, och de prisade Gud och sade: *"Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem han har utvalt"* (Luk 2:14). Hur reagerade herdarna på den här övernaturliga upplevelsen? De svarade: *"Låt oss gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren har låtit oss veta."* (Luk 2:15).

När det gäller trons liv ställer vi ibland frågorna: "Är det allt?" »Är det allt jag behöver?» »Ska det inte vara något mer än det?» » Det är frågor som kanske bottnar i föreställningen att det måste finnas någon form av ytterligare krav från vår sida förutom den tro vi har på Kristus och den oförtjänta nåd från Gud som redan har visats oss.

Faktum är att allt som återstår för oss att göra är att ständigt ta ett språng i tro ut ur vår rädsla eller i det okända och in i det som Gud inbjuder oss till dagligen, som bara blir möjligt genom Kristi ankomst i vår värld – sann kärlek bland oss.

23 December.

Luk 2:8-20, 2 Kor 5:7

Reflektion:

Vad är din naturliga reaktion och/eller respons på rädsla i ditt liv?

Vad gör det möjligt för dig att närma dig rädslan från ett trons perspektiv och övervinna den?

Vad hindrar dig från att göra det?

Hur ser det ut för dig att ta ett "trossteg i din nuvarande kontext?

Bön: Jesus Kristus, Guds Son, kärleken mitt ibland oss, fullkomlig kärlek som driver ut all rädsla. Världens ljus, kalla oss ut ur de fruktansvärda och mörka platserna, Dra oss ut ur osäkerheten till gudomlig klarhet. Må fruktan ge vika för tro, dunkel för framhävande, gör adventstidens och försoningens inneboende mysterium känt för oss, Vänta på oss på de platser som ni har kallat oss till, där vi ännu inte har varit. Världens ljus och liv, må det vara så. Amen.

.

När tro lyser genom rädslan.

24 December.

Luk 2:8-20, Joh 1:14

I dag inbjuder vi dig att stanna upp och att vila i din himmelske Faders närhet. Han som blev kött och tog sin boning bland oss. Han som flyttade in i kvarteret. Han som blev Immanuel, Gud med oss. Må du känna hans närhet i dag. Må du andas djupt i hans närvaro. Och må hans närvaro vara din största gåva denna jul.

Reflektion: Var behöver du mest uppleva närvaron av Immanuel, Gud med dig, idag?

Bön: Jesus, tack för att du kom nära, för att du steg in i vår värld och in i våra rädslor. I denna dags tystnad, hjälp mig att sakta ner och komma ihåg att du är här. När oron stiger eller osäkerheten dröjer sig kvar, låt tron lysa igenom min rädsla. Påminn mig om att du är Immanuel, Gud med oss, och att din närvaro ger frid som ingen rädsla kan rubba. Hjälp mig att lita på dig idag och att vila i ljuset av din kärlek. Amen.